

Rasspecifik avelsstrategi RAS för **Bullmastiff**

SVENSKA BULLMASTIFFKLUBBEN

SPECIALKLUBB FÖR BULLMASTIFF ASSOCIERAD MED SVENSKA KENNELKLUBBEN

Innehåll

Inledning.....	4
Generellt om rasen.....	5
Rasens historia, bakgrund och utveckling.....	5
Övergripande avelsmål för rasen.....	5
Sammanfattning.....	6
Avelsrekommendationer.....	7
Rasens population/avelsstruktur (SKK/Avelsdata).....	8
Nulägesbeskrivning.....	8
Populationsstorlek, registreringsciffror.....	8
Genomsnittlig kullstorlek.....	9
Inavelstrend (inavelsökning), fördelning parningar.....	9
Användning av avelsdjur, ålder första valpkull.....	10
Avkommor per avelsdjur, barn samt barn-barn.....	11
Import av material från andra länder, antal importörer redovisas inom ( ) vid registreringsciffrorna.....	12
Mål.....	12
Kortsiktiga och långsiktiga mål (att sträva efter).....	12
Strategier.....	13
Prioriteringar och strategier för att nå målen.....	13
Hälsa.....	13
Nulägesbeskrivning.....	13
Generell beskrivning av helhetssituationen i rasen.....	13
Förekomst av hälsoproblem, sjukdomar och/eller defekter; enkäter, officiella resultat i Avelsdata, försäkringsstatistik.....	14
Mål.....	20
Kortsiktiga och långsiktiga mål (att sträva efter).....	20
Strategier.....	20
Prioriteringar och strategier för att nå målen.....	20
Mentalitet.....	21
Nulägesbeskrivning.....	21
Mål.....	22
Kortsiktiga och långsiktiga mål (att sträva efter).....	22

Strategier	22
Prioriteringar och strategier för att nå målen	22
Exteriör	22
Nulägesbeskrivning.....	23
Exteriörbedömning.....	23
Exteriöra överdrifter	23
Mål	25
Kortsiktiga och långsiktiga mål (att sträva efter).....	25
Strategier	25
Prioriteringar och strategier för att nå målen	25
Källhänvisningar/underlag.....	26
Bilaga 1 – Hälsoenkät 2012.....	27
Bilaga 2 – Bullmastiff i Sverige.....	33

Inledning

Denna rasspecifika avelsstrategi (RAS) beskriver nuläget samt de hälsoproblem som finns i rasen. Syftet med RAS är att informera valpköpare samt vägleda uppfödare och hanhundsägare mot gemensamma mål vad gäller hälsa, mentalitet och exteriör. Riktlinjerna i avelsstrategin är rekommendationer och dessa bör följas oavsett om man tillhör rasklubben eller inte. Varje kull som föds utgör grunden för kommande generationer och i en numerärt liten ras som bullmastiff har varje kull som föds stor betydelse för rasens framtid.

Klubbens första RAS fastställdes år 2009. Utvärderingar har gjorts under några år, och arbetet med en revidering av dokumentet påbörjades för några år sedan men har av olika anledningar blivit försenat. Nu år 2020 är en reviderad version klar.

Denna reviderade RAS är sammanställd av avelskommittén samt styrelsen i Svenska bullmastiffklubben.

Avelskommitténs förslag till RAS har funnits tillgänglig på klubbens hemsida under februari samt en bit in i mars 2020. En länk till denna lades även ut på klubbens Facebooksida och ett mail skickades ut till alla klubbanslutna uppfödare. Medlemmarna uppmanades att inkomma med synpunkter till avelskommittén. Inga synpunkter inkom

Svenska bullmastiffklubbens styrelsen röstade för förslaget utan ändringar.

Generellt om rasen

Rasens historia, bakgrund och utveckling

Bullmastiff är en ras med ursprung i England. Den utvecklades i en period då tiderna var tämligen hårda och tjuvjakt var vanligt förekommande. Bullmastiffen avlades fram i syfte att arbeta tillsammans med så kallade "gamekeepers" (jämför skogvaktare, jägmästare) på stora lantegendomar. Hundens uppgift var att bistå med att upptäcka, spåra upp och skydda mot tjuvjägare. Man strävade efter en hund som förenade den engelska mastiffens styrka och vaktinstinkt med den gamla engelska bulldoggens lite mer rappa, aktiva temperament och större rörlighet. Redan på mitten av 1700-talet fanns det dokument som beskriver hundar som är en blandning mellan mastiff och bulldogg. Den målinriktade aveln antas emellertid först ha kommit igång i slutet av 1800-talet. Den ursprungliga kombinationen sägs ha varit 60 procent bulldogg och 40 procent mastiff. Rasen godkändes officiellt i England 1924 och tillhör där den så kallade "Working Group". I Sverige klassas bullmastiffen som sällskapshund och hör hemma i FCIs grupp 2.

Dagens bullmastiff skiljer sig från ursprungshundarna och standarden i England har därför reviderats ett antal gånger genom åren. Hundarna idag är tyngre och grövre än när rasen skapades. Mer tonvikt har även lagts på huvudet i standarden än vad som från början var fallet. Vad gäller mentaliteten har ett långt och målmedvetet avelsarbete fått bort den oönskade skärpan, men man har i de allra flesta fall lyckats behålla rasens mod, gladlynthet och stadiga temperament. Bullmastiffen är en ras som genuint tycker om människor. Det är dock en stor och kraftfull hund. En vilja att dominera hundar av samma kön kan förekomma och det är viktigt att man som hundägare är väl medveten om vilket ansvar det är att äga en stor, tung och stark hund som har mycket egen vilja och en god dos envishet.

För mer information om rasens svenska historia, se bilaga 2.

Övergripande avelsmål för rasen

Svenska bullmastiffklubbens övergripande avelsmål är att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda och exteriört fullgoda bullmastiffer. Rasen utveckling och framtid är i uppfödarnas händer. Uppgiften är att förvalta rasen på bästa sätt och att genom ett långsiktigt, målinriktat och hållbart avelsarbete undvika brister inom hälsa, funktion, exteriör och mentalitet. En förutsättning för detta är att varje avelsbeslut fattas med rasen bästa för ögonen.

Sammanfattning

Bullmastiffen befinner sig i ett läge där populationen i Sverige men även i många andra länder minskar, inte minst i rasens hemland England. I en liten population som vår har varje enskild kull en stor påverkan på rasen framtid. När vi bedriver avel arbetar vi med att förändra eller bevara och det vilar ett stort ansvar hos varje uppfödare men också hos varje hanhundsägare att bevara vår ras inom ramarna för dess rasstandard.

Hälsoläget kunde generellt vara bättre i rasen men däremot har läget inte heller försämrats utan legat på en relativt konstant nivå under många år. Utifrån den kartläggning som gjorts av rasens hälsoläge i arbetet med detta RAS-dokument har vi fått en bild av vilka hälsoproblem vi bör fokusera på i vår avelsplanering kommande år och vi vill särskilt lyfta fram området hud som extra prioriterat.

Då en del av dessa hälsoproblem går att mäta, till exempel HD och ED, föreligger det en stor risk att avelsarbetet enbart eller till stor del fokuseras på detta. En sådan ensidig prioritering på endast mätbara hälsoproblem eller ett fåtal egenskaper är inte att rekommendera. Avelsurvalet bör baseras på ett helhetstänk där områdena hälsa, exteriör, mentalitet och funktion ingår

Avelsrekommendationer

Utifrån de målsättningar och strategier som redovisas i detta RAS har Svenska bullmastiffklubben beslutat att behålla befintliga avelsrekommendationer med ett tillägg gällande området hud samt index för HD och ED.

- Uppfödaren ska vara väl insatt i och följa SKKs grundregler för avel.
- Båda föräldraturen ska vara utställda med minst "Very good" i kvalitet.
- Uppfödare ska ej låta tik valpa före 24 månaders ålder.
- Ingen hund ska under sin livstid bli förälder till mer än 5 % av sin generation.
- Båda föräldraturen ska vara dokumenterade (av veterinär med specialistkompetens i hundens och kattens sjukdomar) fria från hjärtfelet aortastenosen. Hjärtundersökning accepteras från 18 månaders ålder.
  - Blankett: Intyg avseende aortastenosen finns att hämta på SBMKs hemsida
- Båda föräldraturen ska vara HD och ED röntgade.
- Att ej utan synnerliga skäl använda hund med högre grad ED än 1.
- Föräldraturens genomsnittliga HD- eller ED-index (avkommans förväntade kullindex) ska vid parningstillfället vara större än 100. Om ett index inte finns att tillgå ska minst ett av föräldraturen vara HD respektive ED fri.
  - *SKK/AK vill förtydliga att det inte kan anses förenligt med grundreglernas punkt 2:2 att använda hund med HD-grad E i avel, eller att para hund med HD-grad D med annat än hund graderad som A eller B alternativt i parningskombination där HD-index är större än 100. Oavsett HD-grad är det inte heller förenligt med grundregeln att använda hundar med kliniska symptom på HD i avel.*
- Att undvika att använda hund som opererats för korsbandsskada i avel, samt att undvika att para två hundar där nära släktingar (föräldrar och/eller kullsyskon) drabbats av problemet.
- Hundar som uppvisar symptom på återkommande hudproblem ska ej användas i avel.

På Svenska bullmastiffklubbens hemsidas sida för valphänvisning tydliggörs om den publicerade kullen uppfyller SBMKs avelsrekommendationer eller inte. Om rekommendationerna uppfylls markeras kullen "grön" och om inte rekommendationerna följs markeras den del som inte uppfylls med "gult".

Rasens population/avelsstruktur (SKK/Avelsdata)

Nulägesbeskrivning

Populationsstorlek, registreringsiffror

Sverige

Antal registrerade bullmastiffer/år inkl. import

Antal reg/år	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Tikar (varav importer)	43	53	35	35	59 (5)	66 (11)	79 (0)	59 (9)	64 (6)
Hanar (varav importer)	38	48	31	37	56 (4)	58 (7)	61 (3)	47 (2)	68 (5)
Totalt	81	101	66	72	115 (9)	124 (18)	140 (3)	106 (11)	132 (11)

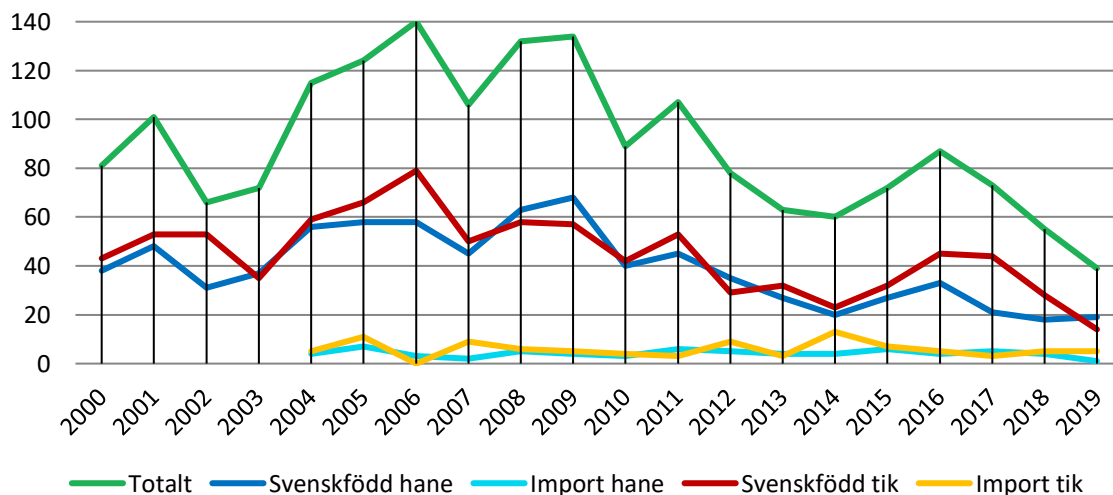
2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
62 (5)	46 (4)	56 (3)	38 (9)	35 (3)	36 (13)	39 (7)	50 (5)	47 (3)	33 (5)	19 (5)
72 (4)	43 (3)	51 (6)	40 (5)	28 (1)	24 (4)	33 (6)	37 (4)	26 (5)	22 (4)	20 (1)
134 (9)	89 (7)	107 (9)	78 (14)	63 (4)	60 (17)	72 (13)	87 (9)	73 (8)	55 (9)	39 (6)

Källa: SKK Avelsdata 2020-01-13

Registreringsiffrorna i början av 90-talet låg på runt 47 registreringar/år. Registreringsiffrorna har varierat under åren och låg som högst 2006 med 140 registreringar. År 2019 var registreringsiffran den lägsta på 24 år med 39 registreringar.

Med anledning av det periodvis låga antalet registrerade bullmastiffer ökar risken för brist på genetisk variation. Om inte det tillgängliga avelsmaterialet används klokt, finns det anledning att oroa sig för den genetiska mångfalden. Se registreringsiffror i tabellen ovan eller i diagrammet på nästa sida.

Antal registrerade bullmastiffer/år inkl. import (diagrammet ses bäst i färg)

Källa: SKK Avelsdata 2020-01-13

Antal registrerade bullmastiffer i andra länder:

Norge

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Totalt	27	52	25	73	44	34	59	11	11	27	54	18

Källa: NKK statistik 2020-06-02

Finland

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Totalt	158	61	134	168	161	131	172	126	198	160	125	139
(varav imp)	(12)	(13)	(21)	(15)	(26)	(16)	(17)	(8)	(19)	(20)	(iu)	(iu)

Källa: FKK avelsdata 2020-06-02

Danmark

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Totalt	35	62	70	38	84	46	53	39	41	36	68	62
(varav imp)	(12)	(5)	(10)	(11)	(7)	(13)	(4)	(12)	(21)	(12)	(4)	(16)

Källa: DKK Dokumentsamling årlige registreringstal 2020-06-02

England

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Totalt	1 390	1 149	1 169	1 044	948	672	599	518	493	429	409	404

Källa: KC Breed registration statistics 2020-06-02

Registreringssiffrorna i England pekar nedåt precis som i Sverige, medan Finland hade den högsta registreringsciffran på 9 år 2016.

Genomsnittlig kullstorlek

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Kullstorlek snitt	6,0	5,7	6,2	5,7	5,8	4,8	5,6	5,2	6,5	6,3	6,6	5,5
Antal kullar	22	21	13	16	12	12	8	13	10	10	7	6

Källa: SKK Avelsdata 2020-01-13

Kullgenomsnittet ser ungefär lika ut år efter år, ingen större variation förekommer.

Inavelstrend (inavelsökning), fördelning parningar

Mot bakgrund av de hälsorisker en hög inavelsgrad medför och med hänsyn till rasens långsiktiga utveckling bör parning mellan närbesläktade individer undvikas. Inavelsgraden ska ej ligga över 2,5 % beräknat över fem generationer samt ej överstiga 6,25 % för enskild parning och detta är att betrakta som en övre gräns. Om majoriteten av parningarna ligger runt denna nivå kommer inavelsökningen i rasen att snabbt bli för hög. Bakåt i tiden användes närbesläktade djur oftare i aveln, men med dagens kunskap är detta inte att rekommendera. Då bullmastiffen är en numerärt liten ras är ett genomtänkt avelsarbete en förutsättning för genetisk variation och i längden rasens överlevnad.

Genomsnittlig inavelsgrad, beräknad över 5 generationer

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Inavelsgrad	2,1 %	2,2 %	2 %	1,7 %	0,8 %	3,1 %	1 %	2,7 %	0,3 %	3,1 %	0 %	0,3 %

Källa: SKK Avelsdata 2020-01-21

Fördelning av inavelsgraden i parningar 2008 – 2019

Fördelning parningar i %	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Upp tom 6,25%	19	17	11	14	12	9	7	9	10	7	7	6
6,26% - 12,49%	3	3	2	2	0	3	0	4	0	2	0	0
12,5% - 24,99%	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0
25% eller mer	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Källa: SKK Avelsdata 2020-01-21

Den genomsnittliga inavelsgraden har sedan 2008 i snitt legat under 2,5 % med undantag av 2013, 2015, 2017 då ett fåtal kullar ”drog upp” inavelsgraden. År 2009, 2014 samt 2017 har parningar som översteg 12,5 % registrerats. Svenska Kennelklubben rekommenderar inte parning mellan två individer där avkommans inavelsgrad överstiger 6,25%.

Användning av avelsdjur, ålder första valpkull

Antal hundar använda i avel mellan 2008–2019

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Kullar totalt	22	21	13	16	12	12	8	13	10	10	7	6
Tikar	22	21	13	16	12	12	8	13	10	9	7	6
Hanar	19	15	13	14	10	12	7	12	10	9	7	5

Antal olika tikar resp. hanar använda i avel ett visst år. (År = födelsedatum för kull)

D.v.s. Hur många tikar resp. hanar användes i avel till kullar födda år xxxx.

Källa: SKK Avelsdata 2020-01-21

Under perioden 2008-2019 har 92,6 % av tikarna fött i snitt 1-2 kullar/tik, övriga 7,4 % födde 3-4 kullar/tik. 89,8 % av hanarna har i snitt 1-2 kullar/hane, övriga 10,2 % har 3-4 kullar/hane.

Ålder första valpkull 2008 – 2019

Tikar:

74,4 % avelsdebut vid 2-3 års ålder

22,3 % avelsdebut vid 4-6 år.

1 tik var mellan 19-24 mån vid sin avelsdebut, 1 tik var mellan 13-18 mån och 1 tik var under 12 mån. Ingen tik var 7 år eller äldre vid sin första kull.

Hanar:

58,8 % avelsdebut vid 2-3 år

31,7 % avelsdebut vid 4-6 år

5 hanar var mellan 19-24 mån och 3 hanar var över 7 år vid sin avelsdebut.

Avkommor per avelsdjur, barn samt barn-barn

Matadoravel var ett stort problem under åren 1996-2006. Exempel på de mest överanvända hundarna från de åren:

Hane 1 = 59 barn, 146 barnbarn, hanen visade sig sedan vara anlagsbärare av PRA.

Hane 2 = 51 barn, 156 barnbarn.

Tik 1 = 38 barn, 90 barnbarn.

Tik 2 = 33 barn, 46 barnbarn

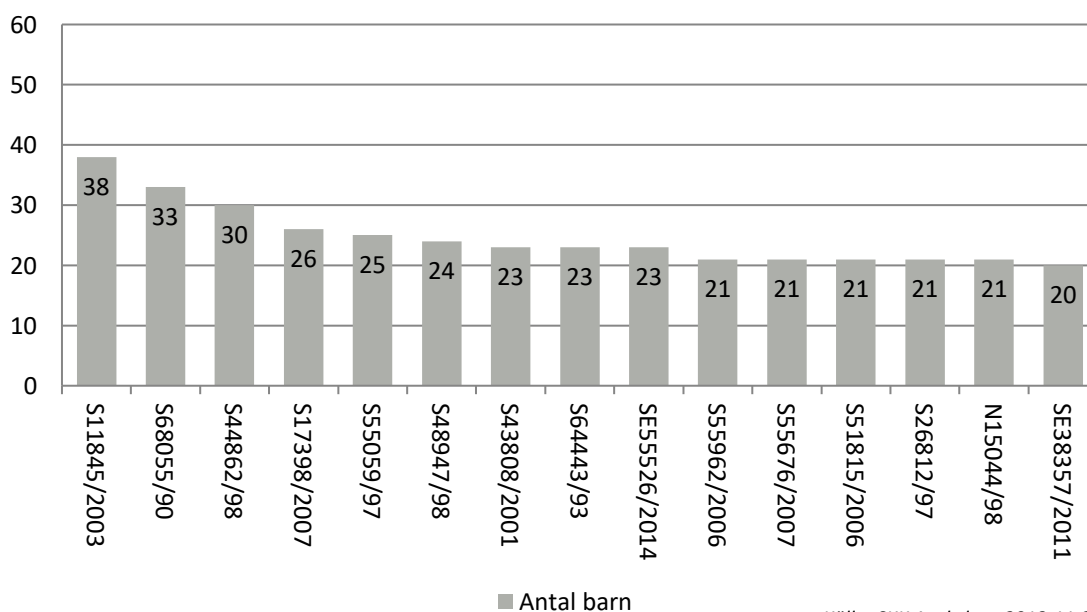
Hane 2 samt tik 1 var kullsyskon och fick tillsammans 246 barnbarn.

Intensiv användning av enskilda individer minskar den genetiska variationen. Det finns ingen hund som är så genetiskt felfri att en ras tål kraftig överanvändning av en enskild individ utan att rasen tar skada. Alla individer bär på både önskvärda samt icke önskvärda arvsanlag vilket kan komma att visa sig senare i avkommorna. Har då samma individ använts flitigt slås många avkommor ut från aveln. Överanvändning av tex en hane resulterar även i att det tiken lämnar efter sig blir mindre värdefullt.

Svenska bullmastiffklubben har som avelsrekommendation att ingen hund bör tillåtas bli förälder till mer än 5 % av valparna i sin generation (räkna snitt på 5 år), eller till mer än 25 % av hundarna som registreras/år. Då bullmastiffen minskat i antal registreringar/år de senaste åren skulle detta i dagsläget 2020 innebära att en hund (generöst räknat) bör tas ur avel fr.o.m. att den 17:e valpen föds, ca 2-3 kullar.

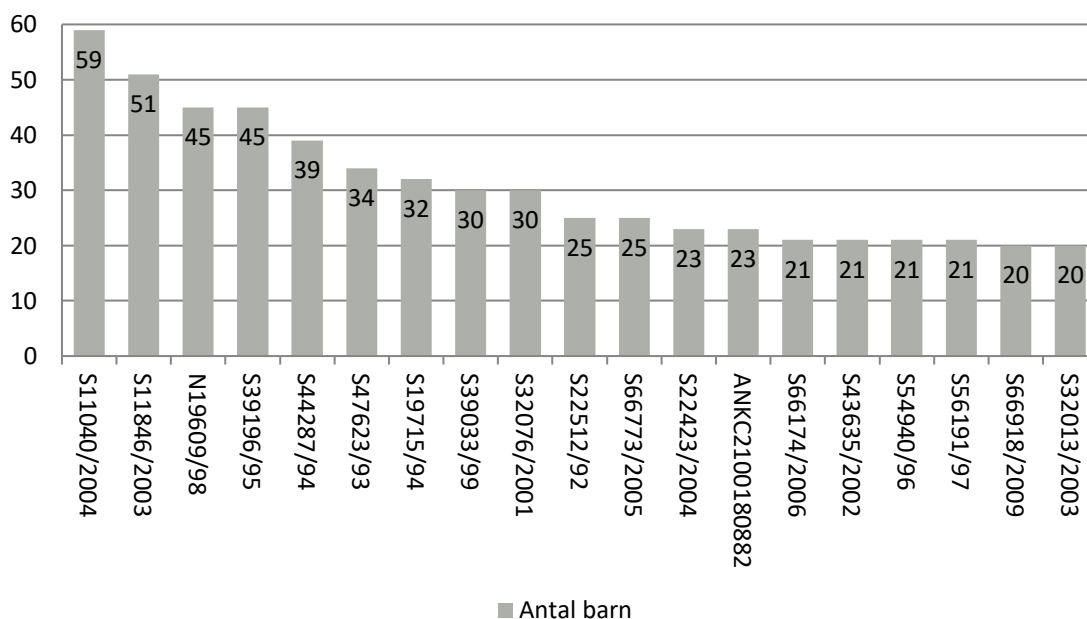
Under de senaste åren syns det en tydlig trend och ett medvetet avelsarbete hos de svenska uppfödarna att inte överanvända samma avelsdjur.

Tikar (15 st) med 20 eller fler barn

Källa: SKK Avelsdata 2018-11-28

Hanar (19 st) med 20 eller fler barn

Källa: SKK Avelsdata 2018-11-28

Import av material från andra länder, antal importer redovisas inom () vid registreringsiffrorna

Antalet importer ligger på ungefär samma över tid (se registreringsiffror i tabell eller diagram på sid 6), men med en ökning år 2014 (17 st), vilket motsvarar 28,3 % av det totala antalet registrerade bullmastiffer det året. Från 2012 till 2019 har det sammanlagt importerats 80 bullmastiffer (50 tikar/30 hanar) med en spridning från 18 olika länder. De flesta länderna ligger runt om i Europa, men enstaka hundar har även importerats från Ryssland, USA, Canada och Australien. 10 hundar har importerats från Norge och därmed toppar Norge importlistan för redovisad period. Ingen hund har importerats från rasens hemland England sedan 2009.

Mål

Kortsiktiga och långsiktiga mål (att sträva efter)

- Den genomsnittliga inavelsgraden för rasen ska hålla sig under 2,5 % beräknat på 5 generationer.
- Se till att vi behåller den trend vi ser just nu med att inte överanvända vissa avelsdjur. Vi vill inte hamna i den situation vi hade under åren 1996-2006.
- Användning av importerade samt utländska avelsdjur är nödvändigt för den genetiska variationen.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

- Regelbundet redovisa statistik samt sprida information om avel och genetik gällande ovan angivna områden i vår klubbtidning.
- Ingen hund bör bli förälder till mer än 5 % av valparna i sin generation, eller till mer än 25 % av hundarna som registreras/år (räkna snitt på 5 år). I dagsläget 2020 innebär det runt 17 valpar, ca 2-3 kullar.
- Uppfödare bör ej låta tik valpa före 24 månaders ålder.
- Ta kontakt med nytillkomna uppfödare och informera om RAS, hälsoprogram och avelsrekommendationer i syfte att skapa förståelse för dessa.

Hälsa

Bullmastiffen är som många andra raser belastad med vissa hälsoproblem och rasen finns med i de övre premieklasserna hos försäkringsbolagen. Uppskattningsvis är livslängden för bullmastiff runt 7-10 år. Äldre hundar förekommer naturligtvis, men det är tyvärr inte alls ovanligt att förlora sin hund tidigare. De hälsoproblem som finns i rasen ska självklart beaktas i ett medvetet avelsarbete.

Nulägesbeskrivning

Generell beskrivning av helhetsituationen i rasen

Ingen av de källor som använts (statistik från försäkringsbolag, hälsoenkät, SKK avelsdata) ger enskilt en fullständig bild av hälsoläget, den statistik som anges ska alltså bedömas mot denna bakgrund. Sammantaget utgör undersökningarna dock ett mycket gott underlag för att avgöra i vilken storleksordning de olika problem som drabbar rasen ligger.

Hudproblem av olika slag såsom öroninflammation, klåda i varierande grad, utslag, fukteksem (hot spots), furunkulos är en del av de åkommor vi oftast söker veterinärvård för. Problem från rörelseapparaten ligger också högt i statistiken för veterinärvård och det är oftast problem från knä, rygg, eller ospecificerat symptom vi söker för. Besvär från ögonen förekommer i rasen och det rör sig framför allt om entropion, ett problem som är kopplat till ögats adnexa (området runt ögat). Trots att höftledsdysplasi inte är ovanligt i rasen, verkar det mer sällan ge upphov till kliniska problem, visar statistiken. Den dominerande dödsorsaken är cancer, framförallt lymfosarkom.

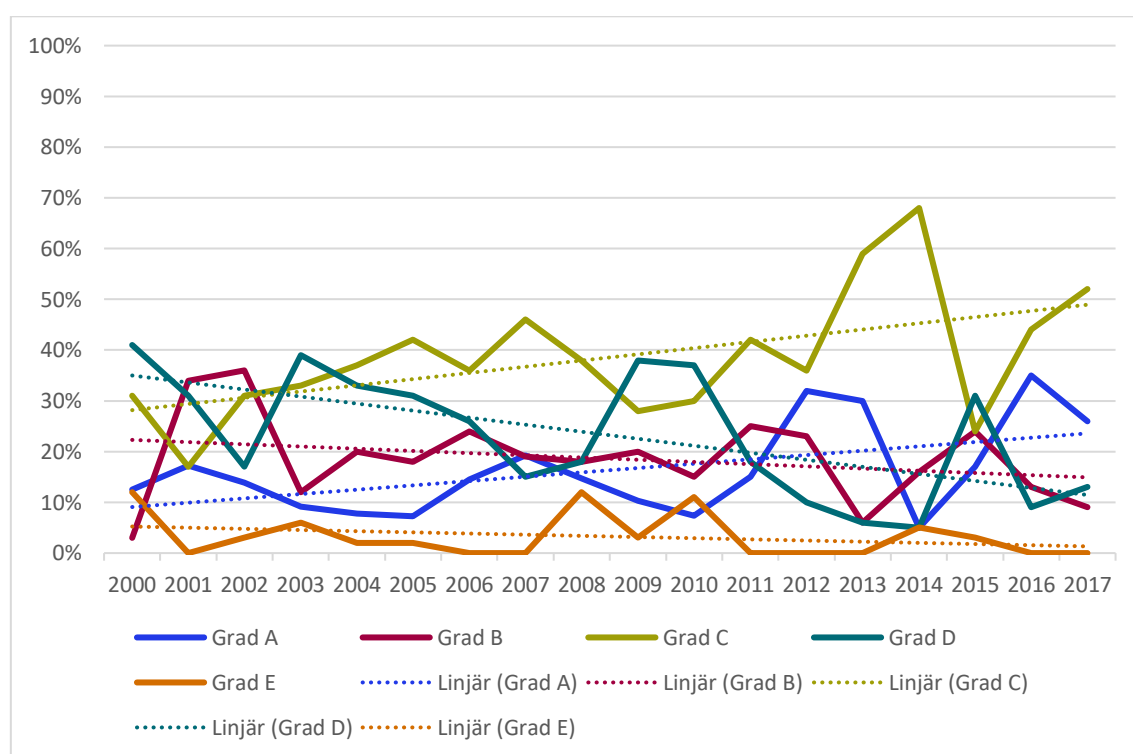
Förekomst av hälsoproblem, sjukdomar och/eller defekter; enkäter, officiella resultat i Avelsdata, försäkringsstatistik

Höftledsdysplasi (HD)

Risken för att en hund ska utveckla HD är betingat av såväl arv som miljö, arvs gången är komplex (kvantitativ). Detta innebär bland annat att även hundar med normala höftleder (grad A eller B) kan producera avkommor som utvecklar HD. Risken för att hund med normala höftleder ska producera avkomma som utvecklar HD ökar om dess föräldrar och/eller syskon har HD. Rubbningen i ledens utveckling äger rum under hundens uppväxttid.

Notera att då bullmastiffen är en numerärt liten ras och relativt få hundar röntgas så påverkar varje enskild individs resultat statistiken rejält och det blir osäkert att dra några säkra slutsatser utifrån den statistik som redovisas i detta avsnitt.

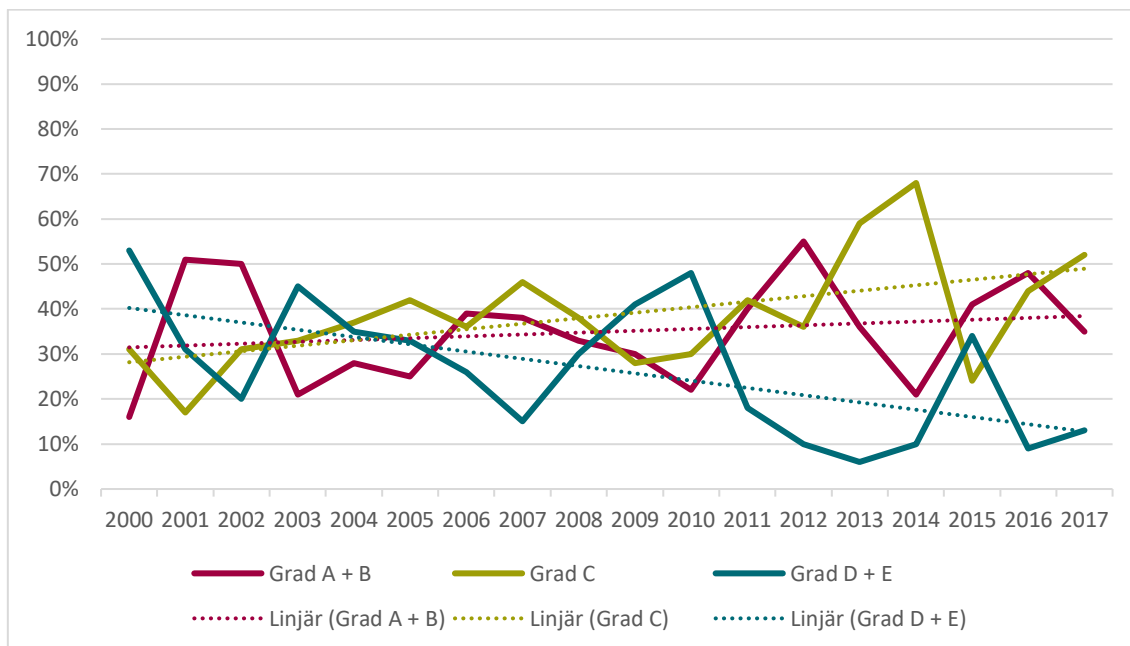
Andel hundar fördelade på HD-grad och födelseår (diagrammet ses bäst i färg)

Källa: SKK Avelsdata 2019-10-05

Diagrammet ovan visar att andelen HD-grad A och C ökat medan HD-grad B minskat något. HD-grad D ser ut att ha minskat rejält från hög till tämligen låg nivå. HD-grad E ser ut att minska från en låg till mycket låg nivå.

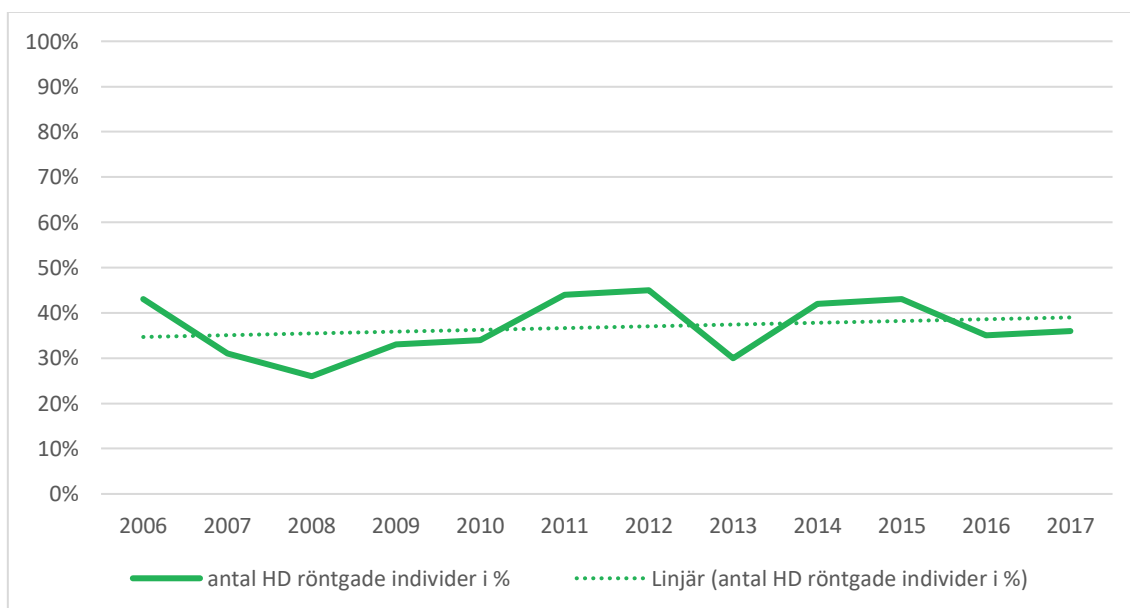
Andel hundar fördelade med HD-grad A och B sammanslaget (HD-fria hundar) samt HD-grad D och E sammanslaget (måttliga och grav dysplasier) HD-grad C redovisas ensamt. (diagrammet ses bäst i färg)

Källa: SKK Avelsdata 2019-10-06

Statistiken i diagrammet ovan visar att andelen HD-fria (HD-grad A + B) individer överlag ligger lågt trots att nivån ökat något över tid. Andelen måttliga och grava dysplasier (HD-grad D + E) minskar dock kraftigt! HD-grad C ökar markant.

Andel HD-röntgade bullmastiffer, födda 2006-2017

Källa: SKK Avelsdata 2019-10-06

Diagrammet ovan visar en svag positiv utveckling mot en ökad andel HD-röntgade individer.

Den genomsnittliga HD-statusen i rasen kunde vara bättre och SBMK fokuserar på att långsiktigt försöka förbättra denna genom tydliga avelsrekommendationer, dock med hänsyn till bullmastiffens relativt begränsade avelsbas. En selektion av enbart fria individer skulle inte vara möjlig med hänsyn till den genetiska variationen i rasen. SBMK skall även verka för ett ökat antal röntgade individer. Försäkringsstatistik visar dock att rasen sällan söker veterinärvård för åkommor relaterade till höftledsdysplasi.

Bullmastiffen ingår i SKKs hälsoprogram på nivå 2 gällande höftledsdysplasi. Detta innebär att det är krav på ett centralt registrerat resultat på avelsdjuren avseende HD för att få registrera avkomma. Förutom SKKs hälsoprogram har Svenska bullmastiffklubben ytterligare rekommendationer gällande avel med HD belastade individer. SBMKs avelsrekommendationer finns sammanställda i slutet av detta dokument.

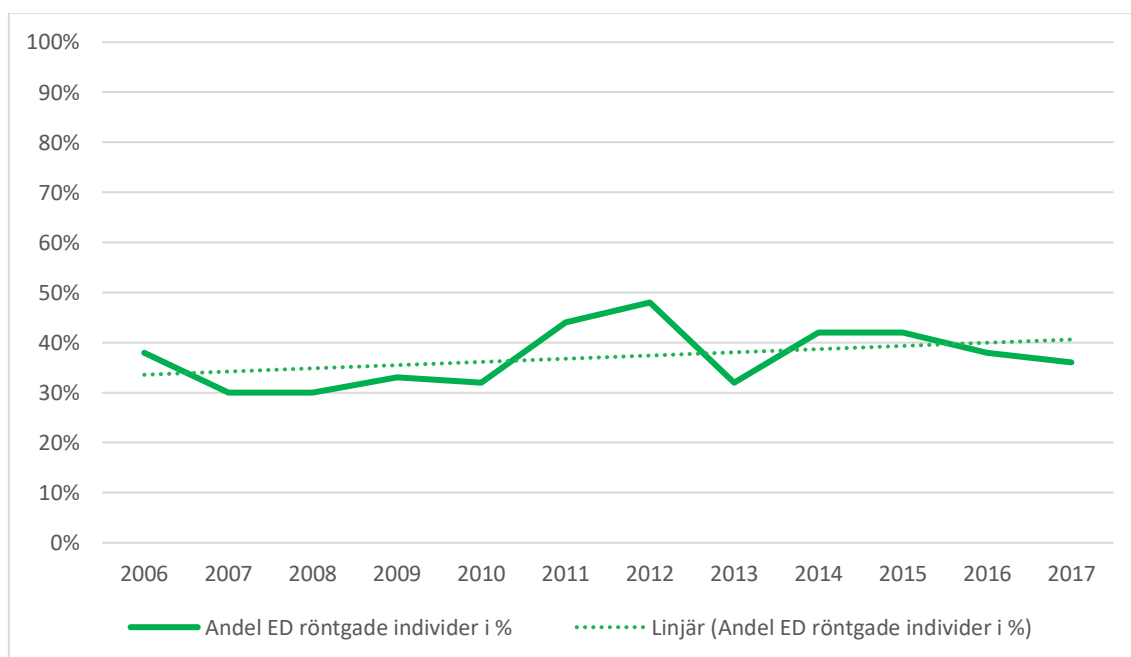
År 2016 infördes s.k. HD-index för bullmastiff, läs mer under rubriken "Index för HD och ED". Införandet av index har medfört ett tillägg i SBMKs avelsrekommendationer.

Armbågsledsdysplasi (ED)

Armbågsledsdysplasi innebär en onormal utveckling av armbågsleden och förkortas ED efter den engelska benämningen elbow dysplasia.

ED är ett samlingsnamn för olika tillväxtrubbningar som leder till benpålagringar i armbågsleden. Arvsgången för ED är komplex där både arv och miljö är bidragande orsaker till sjukdomens utveckling.

Andel ED-röntgade bullmastiffer, födda 2006-2017

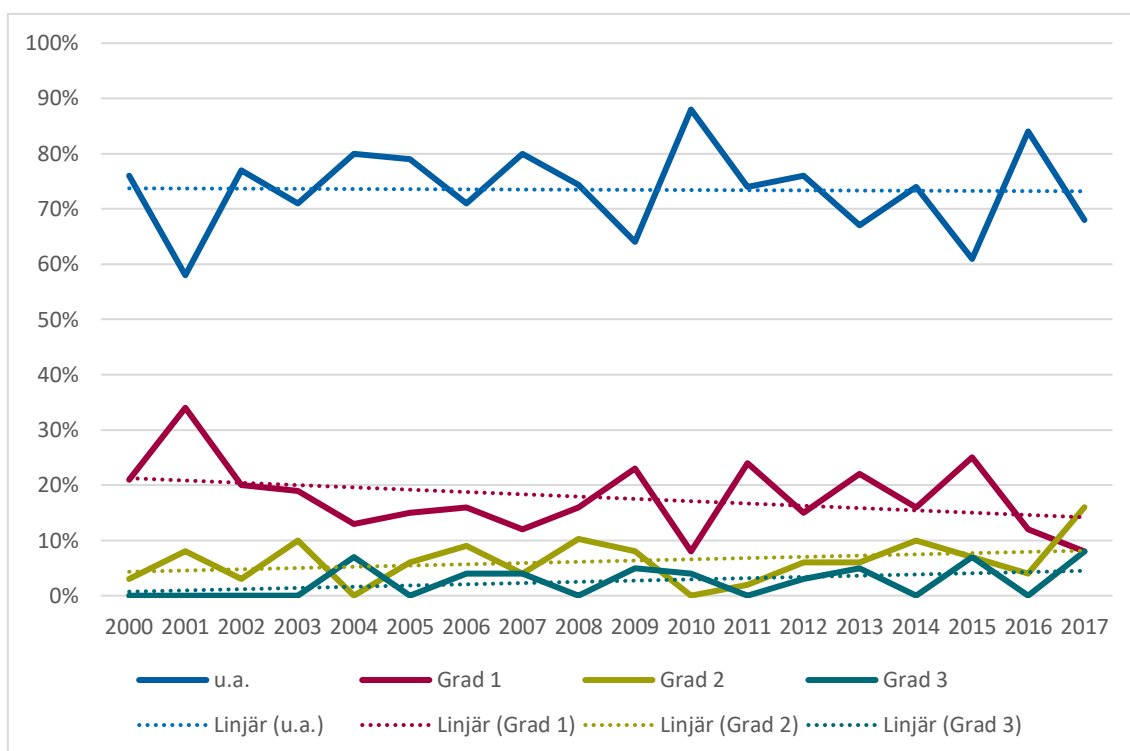

Källa: SKK Avelsdata 2019-10-05

Diagrammet ovan visar en svagt positiv ökning av andelen ED-röntgade individer.

Andel hundar fördelade på ED-grad och födelseår (diagrammet ses bäst i färg)

Källa: SKK Avelsdata 2019-10-05

Diagrammet ovan visar en relativt hög (runt 74 %) och nära på konstant nivå av ED-fria individer. Andelen ED grad 1 har minskat, medan ED grad 2 och 3 visar en svag ökning.

I försäkringsstatistikens redovisning gällande symptom från rörelseapparaten hos bullmastiff finns problem med armbågarna med som en av fem vanligaste orsaker till veterinärvård. Rasen håller glädjande nog en konstant relativt hög nivå av ED-fria individer!

År 2016 infördes s.k. ED-index för bullmastiff, läs mer under rubriken "Index för HD och ED. Införandet av index har medfört ett tillägg i SBMKs avelsrekommendationer.

Index för HD och ED

I januari 2016 fick bullmastiffen tillgång till index för HD och ED. Index innebär att man, förutom individens eget röntgenresultat, även tar hänsyn till släktingars resultat för att skatta hundens nedärvningsförmåga (avelsvärde) avseende HD eller ED. HD/ED-index publiceras i SKK Avelsdata och uppdateras varje vecka. En hund som har ett index över 100 kan förväntas nedärva en bättre HD/ED-kvalitet till sina avkommor än rasen i genomsnitt.

Eftersom index är ett bättre mått på hundens nedärvningsförmåga än enbart dess röntgenresultat, bör avelsarbetet avseende HD/ED baseras på hundens indexvärde snarare än på röntgenresultatet. *SKKs generella rekommendation är att föräldradjurens genomsnittliga index vid parningstillfället (d.v.s. avkommans*

preliminära kullindex) ska vara större än 100, vilket innebär att avkommorna förväntas få ett index som är bättre än genomsnittet i rasen. Om den här rekommendationen efterlevs kan den genetiska utvecklingen avseende HD/ED förväntas gå åt rätt håll.

Korsbandsskada

Korsbandsskador förekommer i rasen, diagnosen ingår i försäkringsbolagens statistik i gruppen "trauma knä" och det är svårt att få en uppfattning av omfattningen av just diagnosen korsbandsskador.

Korsbandsskador leder oftast till operation med lång rehabilitering som följd.

Hud/öron

Försäkringsstatistiken samt den hälsoenkät som SBMK genomförde 2012 (bilaga 1) visar att hudproblem av olika slag är en av de vanligaste åkommorna vi söker veterinärvård för hos bullmastiff. Enligt enkäten och försäkringsstatistiken förekommer allt från enstaka besvär till kroniska hud-, tass- och öronproblem i form av allergiska reaktioner, kladdiga öron, ospecifik klåda, fukteksem, furunkulos, hudinfektion/inflammation.

Hudåkommor är ett komplext område som är brett utspritt i många raser. I Agrias topp 10 sammanställning av diagnoser hos alla raser ligger öroninflammationer på plats 5 och hudåkommor på plats 6. (<https://www.agria.se/hund/artiklar/sjukdomar-och-skador/tio-vanligaste-orsakerna-till-veterinarbesok/>). Risken för att drabbas av hudproblem varierar och det handlar delvis om en komplex nedärvning men också om miljöfaktorer. Det pågår mycket forskning inom området.

Svenska bullmastiffklubben uppmanar till att inte använda hundar i avel som uppvisar symptom på återkommande hudproblem.

Ögon

Ögonproblem förekommer i rasen. Enligt försäkringsstatistik rör det sig framförallt om entropion, inflammation/sårskada på hornhinnan samt konjunktivit. Rasens utseende inklusive skallens anatomi påverkar området runt ögat (adnexa) och därmed ögats hälsa. Individer med överdrivet utseende löper ökad risk för ögonproblem, detta bör beaktas i valet av avelsdjur.

PRA (Progressiv retinal atrofi)

PRA är ett samlingsnamn för en grupp ärftliga ögonsjukdomar som har liknande symptom. PRA leder i de allra flesta fall till blindhet och inget botemedel finns.

I början av 2010 konstaterades ett först fall av PRA hos bullmastiff, strax därefter konstaterades ytterligare ett fall. Denna variant av PRA visade sig ha autosomal recessivt arvsång d.v.s. den drabbade hunden fick sjukdomsanlaget från båda sina föräldrar. Svenska bullmastiffklubben lade då ner mycket tid på att ta fram ett omfattande åtgärdsprogram. Detta gjordes med anledning av att pappan till de två av

drabbade hundarna var (är fortfarande) den mesta använda hanen någonsin i Sverige med 59 barn och 146 barnbarn, vilket betyder att det kan finnas många anlagsbärare.

Det finns dock inga nya fall av PRA rapporterade till SKK sedan 2011 på bullmastiff. Ett mörkertal kan likväl förkomma då sjukdomen kan debutera sent i livet och med anledning av att symptomen ökar efterhand kan det förväxlas med åldersrelaterade problem.

Svenska bullmastiffklubben förespråkar i nuläget inga särskilda insatser gällande PRA hos bullmastiff. Vi följer SKKs generella rekommendationer gällande avel med anlagsbärare för PRA.

Aortastenosis

Ett fåtal fall av hjärtfelet aortastenosis har rapporterats i rasen. SBMK har som avelsrekommendation att båda föräldrarna bör vara dokumenterat (av veterinär med specialistkompetens i hundens och kattens sjukdomar) fria från hjärtfelet aortastenosis. Denna avelsrekommendation följs av de allra flesta uppfödare som är medlemmar i Svenska bullmastiffklubben.

Hjärtundersökningen accepteras från 18 månaders ålder och behöver inte göras mer än en gång. Svenska bullmastiffklubben har en egen blankett för intyget som finns att hämta på klubbens hemsida.

Långhårsgenen FGF5

FGF5 är en gen som finns hos de raser som är långhåriga men även hos vissa korthåriga raser däribland bullmastiff. Detta kan, beroende på arv, ge en långhårig bullmastiff vilket inte är i enlighet med rasens standard.

Nedärvningen är autosomal recessiv vilket innebär att båda föräldrarna måste bära på och lämna ifrån sig långhårsgenen för att avkomman ska kunna bli långhårig. Bär endast en förälder på långhårsgenen kan avkomman inte bli långhårig men däremot kan den bli bärare av genen.

Svenska bullmastiffklubben uppmanar uppfödarna till öppenhet i att delge varandra information om en hund är bärare av FGF5 genen eller inte.

Det finns ett gentest för att fastställa om hunden är bärare av långhårsgenen eller inte.

Förekomst av reproduktionsproblem

En viss överrepresentation av kejsarsnitt kan ses i försäkringsstatistiken. I övrig förekommer det inga rapporter eller beskrivningar om reproduktionsproblem. Uppfödarna bör uppmärksamma vikten av att tikarna kan föda naturligt.

Enligt statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd om hållande av hund och katt får tik som har förlöst två gånger med kejsarsnitt fortsättningsvis inte användas i avel.

Central registrering för operationer av andningsvägarna

SKK införde from april 2018 en central registrering av operationer i andningsvägarna för brakycefala raser. Även dödsfall/avlivning till följd av problem orsakade av brakycefal utformning kan inrapporteras. Hundar som rapporteras in till SKK får en s.k. avelsspärr. Avelsspärren kan man se i SKK avelsdata.

Bullmastiffen klassas som brakycefal (korts kallig) och ingår därför i detta hälsoarbete. Dock är bullmastiffen inte klassad som en av högriskraserna. Statistik från försäkringsbolagen visar att operationer av andningsvägarna hos bullmastiff här i Sverige är sällan förekommande. Avelskommittén ber er bullmastiffägare/uppfödare att vara generösa med att medge inrapportering om ni skulle behöva operera er hund. Detta bidrar till att vi kan få en mer korrekt bild av hur det är ställt med andningsvägarna i vår ras.

Mål

Kortsiktiga och långsiktiga mål (att sträva efter)

- Arbeta för att förbättra hälsostatusen, framförallt på området hud.
- Öka medvetenheten om hur exteriöra överdrifter kan leda till allvarliga hälsoproblem.
- Öka antalet HD och ED röntgade hundar.
- Bibehålla den höga andelen ED-fria hundar samt förbättra resultaten gällande både HD och korsbandsskador.
- Bibehålla det höga antal avelsdjur som kontrolleras för blåsljud i hjärtat innan de går i avel.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

- Ej använda hundar i avel som uppvisar symptom på ohälsa enligt områdena som beskrivits ovan.
- Hundar som uppvisar symptom på återkommande hudproblem ska ej användas i avel.
- Föräldradjurens genomsnittliga HD- eller ED-index (avkommans förväntade kullindex) ska vid parningstillfället vara större än 100. Om ett index inte finns att tillgå ska minst ett av föräldradjuret vara HD respektive ED fri
- Att undvika att använda hund som opererats för korsbandsskada i avel.
- Rasen ska ligga kvar på Hälsoprogram nivå 2 gällande HD.
- Kontroll av blåsljud på hjärtat hos de individer som ska gå i avel.
- Sprida kunskap och information gällande bullmastiffens hälsoproblem, statistik och aktuell forskning via hemsida, Facebook och klubbtidning i områdena som vi beskrivit ovan.

- Att, för rasens bästa, uppfödare och hundägare är ärliga och öppna vad gäller sjukdomar och defekter hos sina hundar samt rapporterar in dessa till Svenska bullmastiffklubben.

Mentalitet

Nulägesbeskrivning

Dagens bullmastiff

Dagens bullmastiff är en glad och trygg individ. Dess fysiska intryck av en robust och kraftfull karaktär speglar sig i dess mentalitet; alert, uppmärksam och stabil. Rasen är oerhört social samtidigt som den uppvisar ett stort mått av självsäkerhet. Retningströskeln hos en bullmastiff är hög vilket kan härledas till dess självgoda personlighet. Den befattar sig inte med småtjafs.

Innan BPH (Beteende- & Personlighetsbeskrivning Hund) infördes 2012 genomförde ett fåtal bullmastiffer MH-prov. Av 1213 hundar födda mellan 2004-2017 har endast 20 hundar, 2%, s.k. "känd mental status". Ytterligare 9 hundar påbörjade MH-testet, men kunde inte slutföra banan då belastningen blev för stor.

Sedan 2012, då BPH infördes, har 28 individer beskrivits, vilket fortfarande bara är 2% av populationen - en väldigt låg siffra. Utifrån dessa 28 individer kan man i SKK:s databas se hur en specifik beskriven individ liknar eller skiljer sig i beteende från andra beskrivna individer. Det krävs dock så många som 200 genomförda beskrivningar innan man får en detaljerad sammanställning av resultatet från SKK; en s.k. 200-analys. Något som först då blir ett användbart verktyg för avelsarbetet.

200-analysen ger ett stapeldiagram som visar en bild av rasens variation i beteende när det gäller lek och socialt engagemang, rädsla och hot med mera.

Mentalitet och bruksegenskaper i förhållande till rasstandard

I rasstandard beskrivs bullmastiffen som aktiv och alert. Det stämmer väl när det gäller vardagen. När det kommer till bruks- lydnads- eller annat kravfyllt arbete är rasen fantastiskt lättlärd då den hushåller med energi och inte slösar det på annat än själva uppgiften. Svårigheten vid kravfyllt arbete ligger i motivationen. Rasen är ingen ögontjänare, därtill är den alldeles för självsäker, och för att få den att arbeta för sin ägare krävs ett enormt tålamod vid träning. Man måste ha i beaktande att rasen mognar mycket sent, 3-4 års ålder och som ägare/tränare måste du härda ut innan du får tillbaka det du lagt ner i tid. Då föremålsintresset dessutom är lågt är ett kastat föremål eller en dragkamp sällan dugligt som belöning. Kvarstår matbelöningar som i sig är lugnande och icke-triggande-belöningar. Det finns vissa hinder att ta sig över innan man har en riktigt arbetsvillig bullmastiff.

Mål

Kortsiktiga och långsiktiga mål (att sträva efter)

SBMK har sedan ett par år tillbaka haft som mål att årligen få ihop ett antal hundar till en gemensam BPH-dag. Hundar som genomför ett BPH i en annan klubbs regi kommer till SBMKs kännedom vartefter statistik redovisas i SKK:s databas. Sedan hösten 2018 är målet att ha minst ett, helst två, BPH anordnat i SBMKs regi årligen. På sikt kanske uppfödarna finner en mening med att få hela kullar testade, dels av eget intresse i de mentala egenskaper egenuppfödda hundar uppvisar och dels för rasens mentalitet som helhet.

Detta känns för dagen, 2019, som ett rimligt mål att arbeta emot. Ett mer långsiktigt mål är att fördubbla antalet hundar som genomfört BPH under en femårsperiod till 56 stycken.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

SBMK kommer att, i klubbtidningen, annonsera om BPH-dagar och försöka medvetandegöra hur viktigt det är att fler genomför ett BPH med sina hundar. Det gagnar framtida avel och är dessutom, för hundägaren, en rolig och spännande erfarenhet att uppleva tillsammans med hunden.

Exteriör

Bullmastiff är en kraftfullt byggd, proportionerlig hund, som ger intryck av utomordentlig styrka, sundhet och rörlighet utan att vara klumpig. Till temperamentet är den gladlynt, alert och trofast.

Skallen skall vara stor och sedd från alla håll kvadratisk. Den skall ha måttliga rynkor då den lystrar, men inte då den vilar.

Näsborrarna skall vara väl öppna. Framifrån sett skall nostryffeln vara bred med mycket öppna näsborrar. Från sidan sett skall den vara platt och får varken vara spetsig eller uppåtböjd.

Underkäken skall vara bred hela vägen. Tångbett är önskvärt men ett lätt underbett är tillåtet, men inte önskvärt.

Ryggen skall vara plan och kort, så att kroppen ger ett kompakt intryck, men inte så kort att detta inverkar negativt på rörelserna. Karp- eller svankrygg är absolut inte önskvärt.

Bakbenen skall vara kraftiga och muskulösa. Underbenen skall vara väl utvecklade och visa kraft och rörlighet utan klumpighet.

Rörelserna skall uttrycka kraft och vara målmedvetna. I rörelse får varken fram- eller bakben korsas. Rörelserna får inte heller vara vevande. Höger fram- och vänster bakben skall lyftas och sättas ner samtidigt. I rörelse skall rygglinjen vara oförändrat stram och fast trots bakbenens effektiva påskjut. Hundens rörelser skall uppvisa balans och harmoni.

Mankhöjd för hanar är 64–69 cm och tikar 61–66 cm. Vikt för hanar är 50–59 kg och tikar 41–50 kg. Färgen är alla nyanser av brindle (tigrerad), fawn (sandfärgad) eller röd.

Nulägesbeskrivning

Exteriörbedömning

En genomgång av de senaste tre årens utställningskritiker visar på att domarna främst anmärker på att hundarna kunde ha bättre benstomme, de påpekar dock att den inte får bli för tung men korrekt i förhållande till sin storlek. Även fronter påpekas med raka överarmar, raka skuldror, smala bröstkorgar och fransysk frambensställning.

Vi ser fortfarande en alltför stor andel bullmastiffer med disharmoni mellan fram och bak eftersom vinklarna inte matchar, närmare bestämt för raka överarmar jämfört med hundens vinklar i skuldran. Dåligt utvecklade underben med avsaknad av knävinklar. Detta är ett problem som inte bara är estetiskt utan också av stor betydelse för hundens rörelsemönster.

Det påpekas även vikten av att bullmastiffen ska vara proportionerlig, d.v.s. en kvadratisk hund med god höjd på frambenen i förhållande till ryggen som inte får vara för lång. Tendensen idag är att bullmastiffen är allt mer rektangulär, antingen orsakade av för långa ryggar eller för korta framben (eller en kombination av detta). Vi ser samma tendens när det gäller huvudtyp. Tyvärr är trenden här att vi ser för stora underbett, korta nosar och främmande uttryck (mot boxer, dog de bordeaux). Huvudet ska vara kvadratisk sett från alla håll med brett bett och kvadratisk nosbox.

Exteriöra överdrifter

Allmänt om molosser

Det är av största betydelse att de inte har groteska dimensioner eller är överviktiga. Det är viktigt att de har en sund och stark kroppsbyggnad, så att de kan bära upp den rastypiskt tunga kroppen och huvudet i enlighet med standardens krav. De måste kunna röra sig utan synbar ansträngning eller besvär. Fransysk benställning och veka handleder, kohasighet eller frånvaro av vinklar i bakstället är inte normaltillstånd hos några raser.

Rastypisk mentalitet ska bevaras men måste följa de generella rekommendationerna för alla raser och gällande lagar.

Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar (SRD)

En exteriördomare ska ansvara för att de olika hundrasernas typiska särarter bevaras med de mål som rasstandarderna fastslår. Detta får dock aldrig ske på bekostnad av hundars hälsa. SRD identifierar riskområden och förebygger att de utvecklas till problem. SRD är ett kommenterande komplement till rasstandarderna och har målsättningen att öka domares medvetenhet om exteriöra överdrifter och sundhet.

SRD har arbetats fram i ett kontinuerligt och omfattande samarbete mellan utställningsdomare, berörda ras- och specialklubbar, veterinärmedicinskt sakkunniga och tillgänglig försäkringsstatistik. Denna inventering utgör underlaget för urvalet av de raser som listats i SRD och för anvisningarna för respektive ras.

I rasen förekommer riskområden som:

1. **Ansikte:** Överdriven mängd ansiktshud kan leda till ögon- och ögonkantsproblem.
2. **Hudproblem**
3. **Bakställ:** Bristande bakbensvinklar kan ge upphov till knäproblem.
4. **Överlinje:** Överbyggdhet och mycket branta kors kan leda till rörelsestörning.
5. **Typ och storlek:** Extremtyp med överdriven storlek och massa.

Uppmärksamma särskilt sund andning och att nospartiet inte är kortare än 1/3 av huvudets hela längd. Sunda rörelser samt korrekta bakbensvinklar ska värderas högt liksom sund hud och päls. Extrem typ och storlek ska stå tillbaka för sundhet, balans och korrekt konstruktion.

Insända SRD-rapporter

2017

Enligt SRD-rapporter för 2017 inklusive MyDog 2018 har bullmastiffer ställts ut 224 gånger vilket ger ett snitt på 5,35 bullmastiffer per utställning (exklusive rasspecialen).

De anmärkningar som gjorts på SRD-rapporten 2017 är följande:

Rörelse:

1 st för öppna vinklar på bakdelen.

Andning/nos:

1st bukandas

1 st andas tungt och knipta näsborrar som vätska 3 st knipta näsborrar

1 st blöt nos

1 st lite uttalad andning

1 st nos som en boxer

Bett:

1 st överliggande underläpp

Ett par med bett på gränsen

Hud:

2 st för mycket hud på huvudet

Ögon:

3 st blöta ögon

1 st lösa ögonkanter

2018

Enligt SRD-rapporter för 2018 inklusive MyDog 2019 har bullmastiffer ställts ut 280 gånger vilket ger ett snitt på 7,37 bullmastiffer per utställning (exklusive rasspecialen).

De anmärkningar som gjorts på SRD-rapporten 2018 är följande:

Konstruktion:

Några få lätt överbyggda och raka bakben

Behöver mer benstomme och substans

2 st bristande bakbensvinklar

Knappa vinklar i fram och bakställ

2 st osund konstruktion (ej angivet vad)

Temperament:

Hund väldigt blyg, behöver arbeta på temperamentet.

Bett:

3 st bett och läppar (ej angivet vad)

1 st inrullad underläpp över tänderna

1 st problem bett/tänder (ej angivet vad)

Hud:

1 st lite mycket hud på huvudet.

Ögon:

1 st ögonlocket nära ögat.

Mål

Kortsiktiga och långsiktiga mål (att sträva efter)

Att hos uppfödare och exteriördomare öka förståelsen för sambandet mellan konstruktion och rasens ursprungliga funktion och dess hälsa.

Att aktivt verka för att extremavel undviks genom att kontinuerligt göra uppfödare på rasen uppmärksamma på rasens standard.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

- Utveckla dialogen med exteriördomare genom att ta fram frågeställningar att belysa i SRD-dokumentet.

- Att i samverkan med någon annan rasklubb anordna en domarkonferens inom några år. SBMK kommer fram till dess att arbeta fram frågor att belysa kring det som är viktigt att lyfta fram och specifikt för bullmastiffen.
- Nya bullmastiffuppfödare samt hanhundsägare som låter låna ut sina hanar till avel uppmanas att väl sätta sig in i rasen och dess problematik samt att läsa och förstå standarden för rasen samt RAS-dokumentet.
- Sprida information om riskerna med extremavel. Bullmastiffen ska vara en rörlig hund utan exteriöra överdrifter.
- Aktivt sträva efter att framhålla vikten av en god och balanserad konstruktion – något som skapar en sundare hund

Källhänvisningar/underlag

- Den tidigare fastställda RAS från 2009.
- SKK/AK:s utlåtande i samband med fastställande av RAS 2009.
- SBMK hälsoenkät 2012.
- SBMK avelskommittés rapporter från styrelsemöten samt årsmöten.
- SBMK SRD-rapporter.
- Inrapportering av fastställda diagnoser från medlemmar till avelskommittén.
- SKK avelsdata.
- Försäkringsstatistik från Agria: Agria Breed profile 1995-2006, 2006-2011, 2011-2016.
- Försäkringsstatistik från Dina försäkringar, Folksam, Sveland.
- Malm S, Lindholm Å, 2013. Hundavel i teori och praktik, Svenska Kennelklubben
- Wallin-Håkansson Berit, 2014. Hundars ögonhälsa, Svenska Kennelklubben.
- Wallin-Håkansson Berit, HS Special 3/2012. Entropion.
- Skk.se/Särskilda rasspecifika domaranvisningar (SRD). (2019-08-18).
<https://www.skk.se/globalassets/dokument/utställning/sarskilda-rasspecifika-domaranvisningar-a7.pdf>
- Skk.se/HD-utredningens slutrapport. (2019-08-18).
<https://www.skk.se/contentassets/2fcaf0d9245e43d19913576ca5ff8c80/hd-utredningens-slutrapport.pdf>
- Bullmastiff.se/Rasens svenska historia. Kristina Vakkala. (2019-03-10)
https://www.bullmastiffklubben.se/Bullmastiffens_svenska_historia.pdf
- Bullmastiff.se/Viktigt om PRA (2019-01-05)
- https://www.bullmastiffklubben.se/index.php?option=com_content&view=article&id=58&Itemid=66
- Skk.se/ bullmastiff FCI rasstandard (2019-01-05)
- <https://www.skk.se/globalassets/dokument/rasstandarder/standard-bullmastiff-fci157.pdf>
- Bullmastiff.us/ The illustrated Bullmastiff standard (2019-03-22)
<https://bullmastiff.us/about-the-breed/the-illustrated-standard/>

Bilaga 1 – Hälsoenkät 2012

Som ni kanske minns så skickade klubben ut en hälsoenkät förra året tillsammans med Bullmastiffbladet, enkäten fanns också tillgänglig på hemsidan för nedladdning. Enkäten var exakt samma som den klubben använde 2008 då den senaste hälsoundersök ingen gjordes.

Stort tack till er alla som tagit er tid att fylla i enkäten!

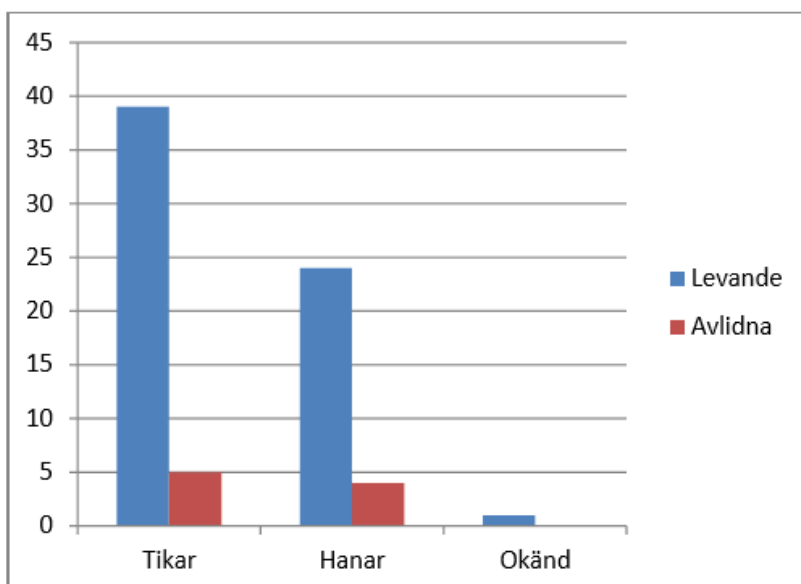
Under senhösten och vintern så har enkätsvaren analyserats och på årsmötet så presenterades resultatet. Och nu är det dags att även ni som inte var med på årsmötet att få ta del av resultatet.

Enkäten är indelad i ett antal sektioner av frågor; allmänna frågor om ålder och kön samt aktiviteter och foder och likande och sedan sjukdomar och skador.

Enkäten är en subjektiv bedömning av en hund dvs det är ägaren som gör bedömningen utifrån frågeställningen och svarsalternativen. Det betyder att två liknade beteenden eller sjukdomar kan upplevas olika av hundens ägare och svaren i enkäten kommer då också vara olika.

Svarsfrekvens och statistiska grunddata.

Vi fick in totalt 73 enkäter var av 9 enkäter gällde avlidna hundar. Könsfördelningen var något ojämn, 44 tikar och 28 hanar samt en av okänt kön.

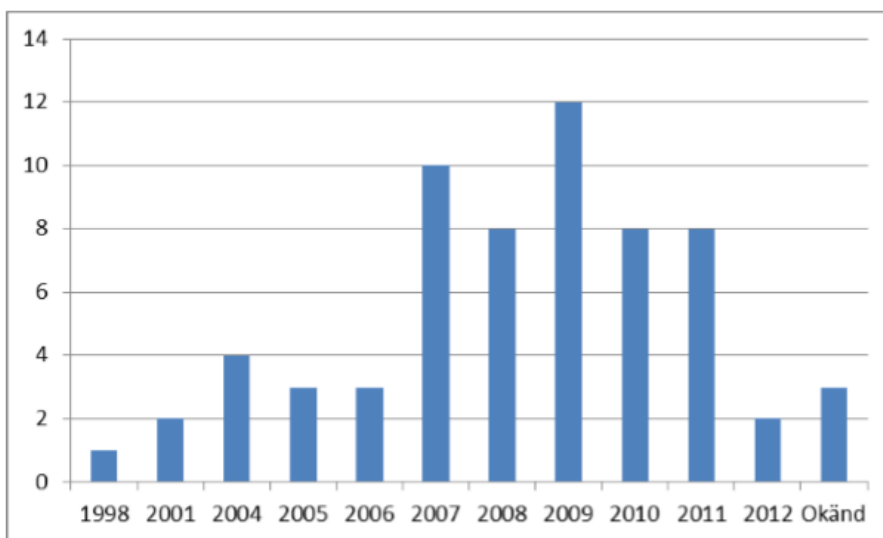
Om man antar att det föds ca 100 valpar årligen och medellivslängden är ca 6-7 år så har vi fått in hälsoenkäter för drygt 10% av den levande populationen vilken måste anses vara mycket bra. Med denna höga svarsfrekvens så kan man också anta att resultatet av enkäten är någorlunda korrekt och speglar verkligheten.

Vad gäller de avlidna hundarna så är de för få för att man skall kunna dra några säkra slutsatser gällande dödsorsaker i allmänhet. I tabellen här nedan redovisas dödsorsakerna för de individer som markerats avlidna i enkäten.

Kön	Födelseår	Ålder	Orsak
H	2005	6,5 år	Allergi / leversjukdom
H	2003	8,5 år	Magomvridning
H	2000	11 år 7 mån	Dog i sömnen
H	2002	8 år 1 mån	Lymfon
T	1994	8 år	Tumör ovanför hjärtat
T	2004	6 år	Okänd
T	2006	4 år	Cancer
T	2005	6 år	Tumör hjärtbasen, lungödem
T	2007	5 år	Furunkulos

I resterande redovisning av resultaten från enkäten så är de avlidna hundarna inte medräknade.

Gällande ålder på de levande individerna så har vi en bra spridning. Grafen här nedan visar antal individer per födelseår.

Det finns en viss osäkerhet gällande de äldsta hundarna samt de okända dvs lever de fortfarande. Från ett statistiskt perspektiv är de så få att det inte spelar någon roll så de är med i redovisningen.

Nöjdhet – aktiviteter och mentalitet samt foder.

Alla utom två ägare tycker att hunden fungerar utmärkt och de är nöjda och hundägandet är som de förväntade sig. Två ägare tycker att det är acceptabelt och ingen är helt missnöjd.

60% av alla hundägare ägnar sig åt någon slags aktivitet dvs kurser, agility, spår, lydnad osv vilket kan anses vara ganska bra då Bullmastiffen in är någon brukshund.

85% av hundarna anpassar sig lätt till nya situationer och 8 hundar har svårt eller mycket svårt att anpassa sig.

Bullmastiffen verkar fungera bra med barn, 85% fungerar utmärkt och resterande del tolererar barn. Ingen har svarat att hunden inte alls fungerar med barn vilket är bra betyg.

Rasstandarden för Bullmastiff säger "Den är föga intresserad av vilt ..." och 9 ägare säger att deras hund är inställd på jakt vid möte med andra djur. Ett område som det kanske skulle jobbas med kan man tycka eller är det ett beteende som vi ägare har skapat?

Mer än 90% av alla hundarna är vänligt inställda till andra hundar och samma siffra gäller för möten med okända människor. Endast två hundar har problem vid okända och vaktar samt visar aggression.

50% av all hundarna lever ensamma med sina ägare och resterande del lever med andra hundar, katter eller in en större flock av hundar [5 hundar].

Reaktion på skott och nyårsraketer odyl är bra, 45% reagerar inte alls och 45% "hajar till" och resterande hundar har svårt att vänja sig. Avreaktionen är också bra då 80% säger att hunden avreagerar sig omgående och 12 hundar behöver stöd samt endast en hund "glömmer aldrig".

Nästan alla ägare säger att de inte har haft några auktoritets problem och de som har haft problem har kommit till rätta med dem utan större svårigheter.

Två tredjedelar av alla ägarna har deltagit i någon kurs, valp eller annan, och alla utom två var nöjda med kursen. De allra flesta har deltagit i kurser som inte arrangerats av någon lokal del av SKK eller BHK.

Torrfoder är absolut den vanligaste utfordringen, ibland kombinerat med fryst färskfoder och hemlagat. Endast tre hundar utfordras med råfoder.

Hälsa

Hälsodelen av enkäten är uppdelad i ett antal sektioner; allmänt, hud, öron och ögon, matsmältning, skelett samt fortplantning och till sist cancer.

På frågan "Upplever du din hund som: Kärnfrisk, Väsentligt frisk eller oftare sjuk än vad som kan anses normalt" så svarar 35 % att de har en "kärnfrisk" hund och 55% att de har en "Väsentligt frisk" hund och endast 5 individer upplevs som onormalt sjuka.

Åtta hundar lider av eller har någon kronisk sjukdom eller åkomma. Man kan konstatera att ett antal av individerna lider av mer än ett kroniskt tillstånd dvs hundarna är "multi-sjuka".

I tabellen här nedan redovisas de kroniska åkommorna som angetts i enkätsvaren.

Vad?	Antal
Inkontinens	1
Höfter	2
Armbågar	2
Allergi	4
Furunkulos	1
Artros	2

Det finns en koppling mellan allergi och foder då samtliga ägare med hundar som lider av allergi har angett att de utfodrar med torrfoder. Man måste dock tillägga att antalet hundar med allergi är för lågt för att man med säkerhet skall kunna göra denna koppling.

Hud, Öron och Ögon

20% av hundarna har någon gång haft problem med fukteksem.

Hälften av alla hundarna har någon gång haft finnar och eller bölder på hakan eller läpparna.

Furunkulos har en tredjedel av alla hundar haft dvs ca 30 %. En hund, som vi tidigare redovisat, lider av kronisk furunkulos.

Vad som är glädjande att se är att egenvård tillämpas med framgång och att antibiotika inte används i onödan.

Vad gäller öron så har 25% av hundarna återkommande problem och 12% har irriterade ögon nu och då. Även här kan man se att egenvård tillämpas med gott resultat.

Skelett

15 % av alla hundar har någon gång varit halt på något bakben. I de allra flesta fall så har ägaren bevittnat skadetillfället. De av ägarna diagnoserna är klobrott, artros, korsband och höftleder. Korsbandsskadorna har behandlats med kirurgi samt vila och i samtliga fall så har hunden återställts till 100%.

Vad gäller hälta på frambenen så har ungefär 25% av hundarna någon drabbats av det. Samma sak gäller här som för bakbenen dvs ägarna har i det flesta fallen bevittnat skadetillfället. Klobrott, sårskada, artros, stukning och för snabb tillväxt är de diagnoser som ägarna har angett.

Gällande övriga skelettskador så finns det en hund med ett misstänkt diskbräck

Sedan tidtagare så har klubben konstaterat att antalet hundar med dokumenterade status på höfter och armbågar är för lågt och enkäten visar inget annat dvs knappt hälften anger att deras hund är röntgad.

Matsmältning

Vad gäller problem med kräkningar så är det endast en ägare som angett det i enkäten. Problem med diarréer har 7 hundar och dessa problem är kopplade till viss mat/foder. Fyra fall av allvarliga diarréer har rapporterats där diagnoserna är akut colit, maginflammation samt foderallergi.

Fortplantning

I detta avsnitt så är det få ägare som svarat på alla frågor. Kanske beror det på att enkäten kanske är ottydlig eller att frågorna är i slutet av enkäten. Man kan även tolka att frågorna bara gäller tikar dvs hanhundsägarna kanske har hoppat över denna sektion.

5 tikar har drabbats av livmoderinflammation och 6 tikar har fått livmodern bortopererad. Behandling av livmoderinflammation varierar mellan kirurgiskt avlägsnande av livmoder till antibiotika och hormonbehandling, alla med gott resultat.

Endast 4 tikar har använts i avel vilket är en för låg svarsfrekvens för att anses vara statistiskt säkert. 4 tikar står inte i proportion till antalet uppfödare eller antal kullar som föds vart år.

Gällande födsel via kejsarsnitt så är det två tikar som tvingats till detta. Födslarna har börjat normalt med komplikationer har tillstött under förlossningen. Pga den låga antalet så går det inte att dra några slutsatser av detta dvs är kejsarsnitt mer eller mindre vanligt vid födslar.

Fyra ägare, 3 hanar och en tik, har angett att deras hundar drabbats av andra sjukdomar i fortplantningsorganen. Två fall av kroniska besvär i penis och ett fall av cysta i prostatan samt ett fall av urinvägsinfektion.

Cancer

Utöver de hundar som rapporterats avlidna med diagnosen cancer så är det en nu levande hund som fått diagnosen cancer [hud]. Hunden är behandlad kirurgiskt och mår nu bra.

Sammanfattning och fortsättning

Man måste nog säga att resultaten från enkäten inte pekar på att några specifika områden där det insatser krävs från klubben. Våra hundar är relativt friska men självklart finns där hundar med stora problem vilket är påfrestande både för hunden och dess ägare. Tyvärr så har vi inte

kunnat jämföra resultaten från denna enkät med den enkät som sändes ut 2008 då resultaten inte finns kvar. Tyvärr kan vi heller inte jämföra våra resultat med någon annan ras då enkäterna som används inte är samma. Oavsett det ovan nämnda så kommer resultaten att användas i klubbens avelsarbete samt RAS och likande.

Resultaten från enkäten 2012 kommer att arkiveras tillsammans med alla enkäter, vilka givetvis har anonymiserats, så att man vid nästa tillfälle kan göra analyser av eventuella trender gällande hälsoläget för Bullmastiffen. Vid nästa tillfälle är det önskvärt att samma frågor används men med eventuella tillägg. I nuläget finns det ingen plan för när nästa enkät kommer att skickas ut.

Av Daniel Fogelberg

Bilaga 2 – Bullmastiff i Sverige

(utdrag ur RAS från 2009)

De första bullmastifferna kom till Sverige under 1950-talet och rasen är idag en uppskattadsällskaps- och familjehund. Dess lugna, gladlynta temperament gör att den idag lätt passar in och fungerar väl i de flesta situationer. I Sverige blev bullmastiffen fast etablerad i början av 70-talet, i och med att kennel Doggmas importerade den röda tiken S,NUCh Samantha de Perros Leonados från Finland och tog sin första kull med norskägda skotska importen Knightguard Kyle 1973.

Ett år tidigare, 1972, svenskregistrerade kennel Duralex brindlehanen S,NUCh Shadrack of Oldwell, den första av flera importörer Duralex kom att göra från kennel Oldwell, England. Redan 1959 föddes en hane på kennel Länsmsgården, Ch Länsmsgårdens Bartholo, efter fawnfärgade föräldrar importerade från engelska kennel Bullstaff. Länsmsgården fortsatte inte med bullmastiff, men Bartholo användes i Finland och ingick i bakgrunden till några av Finlands mest kända avelshundar på den tiden. Bartholo finns även i nämnda Samanths bakgrund.

Brindlen Shadrack fick två kullar med Samantha, 1974 och 1976 och en dotter blev mor till bl.a. röde S,N Uch Doggmas Sir Edmund, vars morssida även den var en finsk/engelsk mix. Sir Edmund fick tre kullar och ur en av dem kom brindletiken Auror, vars morssida vilade på kennel Duralex importerade Oldwellblod. Auror parades med den röde Doggmas Sir Jesse James som hade en svensk/engelsk bakgrund.

Ur den kombinationen, i en kull född 1985 kom starten för kennlarna Bar-B's och Magloffs. Kennel Cosbys köpte röde S,NUCh Doggmas Mr. Ralph Riley i samma kull och tog sin första kull efter honom med en Kamek's-tik 1992. Kennlarna Doggmas, Bar-B's och Cosbys är fortfarande aktiva.

1975 registrerade kennel Duralex sin första kull efter Shadrack of Oldwell och den röda Helga of Oldwell. Två systrar i den kullen, Int,NordUCh Duralex Fawn Anna-Lisa och Int,NordUCh Duralex Brindle Anna-Bella parades med Int,NordUCh Buckaan of Oldwell. Anna-Lisas dotter S,NUCh Duralex Fawn Faithfull Lass lade grunden för kennel Kamek's uppfödning.

Kamek's är fortfarande verksam och Fawn Faithful Lass återfinns till dags dato som stamtik för kennelns uppfödning.

Brindle Anna-Bellas dotter, S,NUCh Duralex Brindle Glori Maiden blev mor till tidigare nämnda Auror.

Fawnfärgade Buckaan of Oldwell var en hund som gjorde starka avtryck, både i aveln och som individ. Han var hunden som hade "allt", en fantastisk kropp och konstruktion, fantastiska rörelser och temperament och ett underbart showhumör. Som bäst låg han trea på listan till Årets Guldhund, en karriär som toppades av BIS 1978 på FKKs stora Helsingforsutställning.

Han användes i Sverige och Norge (lite för flitigt får man konstatera i ljuset av dagens

avelsrekommendationer, något som tyvärr gäller för ett antal av de hanar som använts genom åren), men han gjorde oerhört mycket för rasen, speciellt på temperamentsidan. Under 60-talet, innan den svenska aveln kom igång, registrerades sammanlagt 9 bullmastiffer, vilka torde ha varit sporadiska importörer. Under 70-talet registrerades sammanlagt 72 hundar, varav ett antal alltså var importörer.

1974 bildades rasklubben av en handfull entusiaster och har alltsedan dess varit aktiv, med diverse namnändringar. Under många år tillhörde även mastifferna klubben. Kennel Duralex försvann tyvärr alltför tidigt, då innehavaren Britta Pettersson tragiskt gick bort i förtid.

1982 importerade kennel Marco Polo's sin första tik från kennel Colom, England, som skulle följas av flera, inte bara från Colom utan även från Maxstoke, Jagofpeeko, Naukeen, Barrus och Cathaljay, samtliga engelska kennlar, men även från finska kennel Bullberry.

Så gott som alla dessa hundar har haft ett viktigt inflytande i den svenska aveln, för Marco Polo's, men även för flera andra uppfödare i både Sverige och Norge. Marco Polo's tillhör fortfarande de aktiva bullmastiffuppfödarna.

Som ett kuriosum kan nämnas att den fawnfärgade S,NUCh Naukeen Aussie stod som idealhund vid klubbens domarkonferens 1993.

1981 föddes fawnfärgade NordUCh Isaac på kennel Doggmas. Isaacs bakgrund var helt engelsk med en importerad mor från kennel Hartlepool och spermaimport från kennel Bunsoro.

Isaac lämnade bl.a. fawnfärgade SUCH Kamek's Fantastiske Wilbur, som tillsammans med brindletiken SUCH Doggmas Miss Rorty Roxanne, en Doggmas Sir Jesse James/Aurordotter, gav kennel Magloff en fortsättning i form av röda Int,S,N, Uch SV-91 Magloffs Mymlan och vars syster likaså röda SUCH Magloffs Misan gick i avel i Norge.

En av Isaacs döttrar producerade i sin tur fawnfärgade S,NUCh Lötgårdens Natasha, som i kombination med röde SUCH Kamek's King Arthur ligger till grund för kennel Maxinice uppfödning, där Natasha upp till dags dato står som stamtik. Under 90-talet hämtade Maxinice även hanhundsblod från Finland till flera kullar.

Kennel Kamek's sålde en dotter till Duralex Fawn Faithful Lass, den röda Kamek's Astrea, till Norge och fick tillbaka Astreas dotter, den fawnfärgade SUCH Bogerudåsen's Flora. Floras far var kennel Marco Polo's engelska import NordUCh Catterlee Bruce of Colom. I kombination med engelska importen, fawnfärgade Todomas Benedict of Oldwell gav Flora bl.a. fawnfärgade SUCH Kamek's Kaiser, som användes både i Sverige, Norge och Finland.

1994 föddes fawnfärgade SUCH Kamek's King Lear som fick ett antal kullar. Bl.a. lämnade han starten för kennel Skrynkans, även den en av de kennlar som haft stora utställningsframgångar under 2000-talet. I King Lears bakgrund ingick både Marco

Polo's import fawnfärgade SUCh Jagofpeeko Remi och Magloffs engelska import fawnfärgade SUCh Bunsoro Bill Sykes.

Samma år, 1994 föddes även den röde Int, Nord FinUChKBHV-99 Sture, e. fawnfärgade SUCh Marco Polo's Great Garlic u. engelska importen Herguardians Jasbinda. Sture fanns på kennel Marco Polo's och lämnade framgångsrika avkommor i både Sverige, Norge och Danmark.

1994 importerade kennel Magloff brindlesyskonen hanen SUCh Bunsoro Blacksmith och tiken SUCh Bunsoro Black Bessie. Båda två hade inflytande i aveln, Blacksmith gav bl.a. den flitigt använde Int,NordUCh,NORDV-98 Magloffs Morse.

Kennel Maxinice är en av de kennlar som dominerat utställningsringarna under 2000-talet. I sammanhanget utställningsframgångar måste kennel Kirium's få en eloge för sin brindletik EECh,Fin,Int,NordUCh KBHV-05 DKKV-05 BundesSieger-05 Kirium's Daisy Fay som rönt fler utställningsframgångar på kontinenten och i Storbritannien under 2000-talet än någon annan svenskuppfödd bullmastiff någonsin.

Denna historieskrivning redogör i första hand för hur bullmastiffstammen byggdes upp under de två första decennierna samt en bit in på 90-talet. Sedan dess har rasen vuxit, först långsamt, men på senare tid i allt snabbare takt. Under 80-talet registrerades sammanlagt 312hundar, alltså i genomsnitt lite drygt 30 st/år. 90-talets genomsnittliga registreringssiffra låg på c:a 60 st, medan den siffran har stigit till drygt 100/år under 2000-talet.

Medan antalet uppfödare under 70-talet låg på 4-5 stycken noterar klubben i augusti 2008 31 st uppfödare som är medlemmar.

1998 gick mastifferna ur klubben och bildade egen rasklubb och från och med 2001 är Svenska Bullmastiffklubben egen specialklubb.